

KLIMATET, VÄDRET OCH BILISMEN

2007-07-08, Almedalen

Beskrivning

Lyssna till och diskutera med centrala nyckelfigurer i klimatutredningen: på sakläget i klimatfrågan, på effekter i Sverige och på åtgärder i Sverige, samt varför just bilismen är en viktig klimatfråga.

Medverkande

Erland Källén, professor i dynamisk meteorologi vid Stockholms Universitet

Markku Rummukainen, Klimatexpert vid SMHI

Lisa Sennerby Forsse, rektor för Sveriges lantbruksuniversitet

Ulf Perbo, Vice VD för BIL Sweden

Karin Kvist, Miljöansvarig BIL Sweden (moderator)

Kort betraktelse av seminariet

Fullsatt. Besökare stod även i hallen utanför och lyssnade.

Referat

Karin Kvist

Karin Kvist inledde samtalet med att poängtera att bilindustrin tar klimathotet på största allvar och vill vara en del av lösningen. Hon poängterade också att det är viktigt att vi alla är engagerade eftersom frågan berör oss oavsett om vi är medvetna om det eller ej. Detta är trots allt den fråga som dominerar nyhetsflödet och samhällsdebatten. Karin Kvist poängterade också att alla faktiskt använder bilar och vägtransporter oavsett om vi äger en bil eller ej.

- Något sker med jordens klimat och detta beror på människan. Vidtar vi inte åtgärder nu så kommer vi att få uppleva dramatiska konsekvenser. Grönlandsisen har redan börjat smälta och om 500 – 1000 år kan havsytan vara 7 meter högre än idag, sade Karin Kvist.

Karin Kvist fortsatte genom att berätta att temperaturen kan komma att stiga med 1 – 1,5 grader de närmsta hundra åren. I Arktis har vi en större uppvärmning och enligt vissa scenarier kan isen försvinna på somrarna, vilket stämmer överens med det vi hittills sett.

Vad kommer att hända efter 2100? Karin Kvist berättade att vi kan räkna med en fortsatt uppvärmning av speciellt haven som tar längre tid på sig att värmas upp. En stigning på ungefär en halvmeter är att vänta. Även Grönlandsisen har börjat smälta, om 500 – 1000 år kan den ha smält så till den grad att havsytan stigit med 7 meter.

Erland Källén

Föredrag: Global uppvärmning – vad händer i framtiden?

Erland Källén inledde med att uttrycka sin tacksamhet över att klimatfrågorna äntligen getts så stort utrymme i debatten, då många forskare pratat om problemen under en lång tid.

Han bekräftade sedan att någonting faktiskt händer med jordens klimat och att det förmodligen beror på människan. Om utvecklingen fortsätter kommer vi att uppleva mycket dramatiska förändringar i framtiden. Källén redogjorde också för att många av de prognoser som presenterats bygger på FN:s klimatrappport.

Källén visade att vi upplevt en temperaturförändring. Från mitten av 1800-talet, då det var relativt kallt har temperaturen ömsom stigit ömsom sjunkit något. Men från 1950-talet har medeltemperaturen stigit stadigt. Även en grads ökning är mycket med tanke på att det är *jordens globala medeltemperatur* som stigit. Man kan också se att det inte finns någon liknande period med temperaturstegring av det här slaget de senaste tusen åren, förmodligen är perioden av stadig temperaturstegring unik för tiden efter den senaste istidens slut, vilket gör den svår att förklara med annat än mänsklig påverkan.

Erlend Källén presenterade sedan några indikatorer på uppvärmningen:

Uppvärmningsindikatorer:

Minskning av arktisk havsis
Avsmältning av bergsglaciärer
Fler intensiva nederbördstillfällen
Vanligare med torrperioder och värmeböljor
Färre kalla vinternätter

Han pekade också på att vissa indikatorer, exempelvis fler intensiva nederbördsperioder, blivit synliga den senaste tiden.

Efter att ha visat en bild på minskningen av havsisen (se bilaga) berättade Erlend Källén att den under hela förra seklet, fram till nu, har minskat. Minskningen har varit dramatisk från ungefärligen år 1950. Källén fortsatte med att berätta att Grönlandsisens avsmältningsszon har ökat i storlek.

Erlend Källén fortsatte med att ställa den uppenbara frågan: varför händer allt det här? Svaret från honom blev att det beror på en ökad växthuseffekt på grund utav ökande halter av koldioxid och andra växthusgaser i atmosfären.

Källén fortsatte med att berätta att forskarna är bombsäkra på att de ökade halterna koldioxid beror på människan.

Erlend Källén berättade också att det inte bara är koldioxidproduktion som påverkar klimatet utan också andra faktorer som till exempel *människoskapade partiklar* som verkar avkylande och delvis kompenserar uppvärmningen, *ändringar av molnens vithet* som kan ha viss avkylande effekt, *människoskapad avskogning* som förvisso är osäker men tros ha viss avkylande effekt, *människoskapade ändringar i solstrålningen* som tros stå för en liten del av uppvärmningen, troligen under 10% av den människoskapade nettoklimatuppvärmningen.

Många personer som är skeptiska till klimatuppvärmningen brukar trycka på att förändringar i solstrålningen kan orsaka de förändringar vi nu ser, och därmed befria människan från skuld. Källén menar dock att det är orealistiskt eftersom solstrålningen trots att den påverkar omöjligt kan orsaka så stora och snabba förändringar.

Sin ståndpunkt bygger Erlend Källén på så kallade klimatmodeller som är olika beräkningar av temperaturändringar. Man kan, och har i IPCC gjort, kontrollerade experiment. Dessa visar att människoskapade påverkan ger störst climateffekt. Experimenten visar också att om klimatet endast påverkats av icke-människoskapade faktorer hade temperaturen sjunkit istället för att som idag stiga.

Källén visade sedan en bild med ett citat från IPCC ”Huvuddelen av den observerade uppvärmningen sedan mitten av 1900-talet beror mycket sannolikt på ökningen av människoskapade växthusgaser i atmosfären.”

Vidare redogjorde han för IPCCs olika framtidsscenerier. Om utsläppen fortsätter i dagens nivåer kommer de framtida CO₂-förändringarna vara tre gånger så stora år 2100 och fyra gånger så stora om 100 år.

Om vi börjar minska på koldioxidutsläppen ser prognosen bättre ut, då handlar det om förändringar på strax under 2 grader, vilket dock fortfarande är mer än dubbelt så mycket som under de senaste 100 åren.

Erland Källén berättade också att den koldioxid som hittills släppts ut kommer att påverka oss i hundratals år framöver. Det innebär att även om vi nu börjar minska utsläppen kommer koncentrationen ändå att bli större på grund av redan utsläppta växthusgaser. Det gör det dock inte mindre viktigt att börja nu, snarare tvärtom. För framtidens skull måste vi minska våra utsläpp. Även om vi kunde stoppa utsläppen av koldioxid helt och hållet skulle uppvärmningen likväl fortsätta ungefär en halv grad till. Men systemen är inte synkroniserade och förmodligen har vi redan nu tecknat upp en och en halv grad och gränsen för vad jorden klarar av ligger vid två grader.

Med andra ord beror allt på vad vi gör nu!

Erland Källén betonade också att det prognoserna inte är huggna i sten, det finns en osäkerhet i dem eftersom forskarna idag inte har alla kunskaper som behövs. Osäkerheten uppåt är större än osäkerheten nedåt. Den största risken är alltså att det blir värre än vad vi idag kan förutse.

Källén visade sedan en serie kartbilder som visade scenarier för hur klimatet utvecklas vid en grads temperaturhöjning jämfört med 1,5 graders temperaturhöjning. I Arktis kan man se en större uppvärmning och enligt vissa scenarier kan isen försvinna helt under sommaren, vilket också överensstämmer med vad vi hittills upplevt.

Men vad händer efter år 2100? Troligen kommer vi att se en fortsatt uppvärmning speciellt utav havet som tar längre tid på sig att värmas upp, en stigning av havsytan med ungefär en halvmeter är att vänta. Grönlandsisen kommer att ha börjat smälta, om 500 – 1000 år beräknas den ha smält av helt, vilket motsvarar en stigning av havsytan med sju meter.

Det är enligt IPCC mycket stor sannolikhet att förändringarna blir större än de som upplevts under 1900-talet.

Markku Rummukainen

Markku Rummukainen presenterade sig själv som klimatexpert vid SMHI, professor i geobiosfärvetenskap med inriktning på naturgeografi och ekosystemanalys vid Lunds Universitet, ledamot i Klimat- och sårbarhetsutredningens expertkommitté samt ledamot av regeringens vetenskapliga råd för klimatfrågor.

Markku Rummukainen inledde därefter sitt bildspel med att visa en väderbild med mycket regn över Skåne. Han förklarade att vi sedan länge sett variationer, men att de nu är större än tidigare.

Han visade också ett diagram med förteckning över årsmedeltemperatur med vars hjälp han konstaterade att det under de senaste decennierna skett en ökning av årsmedeltemperaturen på 2,9 grader.

Detta märks speciellt på att vintrarna blivit mildare med ungefär två grader, och somrarna med ungefär 2,6 grader. Under hösten och våren har man däremot inte sett större skillnader.

Man kan även se skillnad på årsnederbörden som i Sverige mellan 1961 till 1990 låg på 643 millimeter. Samma siffra mellan 1991 och 2005 låg den på 682 millimeter, normen innan 1991 var 614 millimeter. Markku Rummukainen informerade sedan om att extremer vad gäller årsnederbörd är sällsynta och det tar lång tid att sammanställa förändringar.

Vad blir då effekten av den ökade nederbörden, undrade han? Dels är det förändrade möjligheter till naturupplevelser, naturen kommer att förändras och elpriset påverkas. Men det kan vara svårt att se ur ett svenskt perspektiv, men om man väljer att se det ur ett globalt perspektiv under en längre tid blir påverkan tydligare. Ekosystemen har påverkats av klimatförändringarna, 90% av förändringarna ligger inom vad man väntar sig av en uppvärmning.

Rummukainen förklarade att de flesta observationer av klimatförändringar har hittills gjorts i Europa, där uppmärksamheten också varit större, man kan alltså anta att man kommer se förändring där man väljer att leta. Det pågår en förändring av klimatet som redan nu fått effekter, fortsatta klimatförändringar kommer således att skapa fler och mer omfattande effekter.

Det finns enligt Rummukainen flera anledningar till oro och några är:

- Effekter på unika och hotade system på grund av extrema klimathändelser
- Fördelning av effekter – hur slår det mot livsvillkor, ekonomi osv
- Sammanlagda effekter – lär bli negativa
- Abrupta förändringar – till exempel stegring av havsnivån

Markku Rummukainen frågade vidare vad vi egentligen vet och kan vara säkra på. Enligt honom är det att ju större klimatförändringarna blir desto större är risken att de blir skadliga och negativa. Det är en fråga om mat, vatten, ekosystem och biologisk mångfald. Det kommer alltså att bli allt svårare att åstadkomma en hållbar utveckling. Det blir helt enkelt svårare för världen att klara av en hållbar global utveckling, miljöproblemen kommer att påverka svälten.

Rummukainen sade också att en varmare värld också innebär ett varmare Sverige. Man bör komma ihåg att om det blir tre grader varmare på jorden kan det innebära fyra grader varmare i Sverige.

I Sverige bör man därför räkna med att det kommer att bli varmare, framförallt på vintrarna. Vi kommer att få en längre vegetationsperiod och mer nederbörd, framförallt under vintrarna, vilket också kommer att innebära mindre snö. Vi kan också räkna med en högre havsnivå och större översvänningsproblem inte minst i västra Sverige.

Den obligatoriska följdfrågan blir så klart, när kommer detta att inträffa? Markku Rummukainen förklarar att vi redan har nått in i dessa förändringar vilket blir tydligt om man gör en analys av tropiska nätter. Normalt har Sverige cirka en tropisk natt per år, oftast på västkusten. Men under nästa 30-årsperiod, mellan 2011-2040, kommer vi att få långt fler. I södra Sverige kan vi komma att få i genomsnitt uppemot en vecka med tropiska nätter per år. Denna siffra kommer sedan att öka för varje trettioårsperiod som går.

I Sverige kommer effekterna att synas på

- Vänern och Göta älv
- Mälaren
- Övriga vatten/strandnära bebyggelse och infrastruktur
- Dammsäkerhet
- Energibehov
- Vattenkraft och skogsproduktion
- Biologisk mångfald.

På många ställen kan detta bli både positivt och negativt, menar Rummukainen.

Markku Rummukainen avslutade med att berätta att klimatförändringarna är både globala och regionala. Ju större klimatförändringarna är desto större risk är det också att de är skadliga. Vi kommer i Sverige att se effekter som bland annat varmare vintrar, längre vegetationsperiod, mer nederbörd, mindre snö, högre havsnivå och större översvämningsproblem.

Lisa Sennerby Forsse

Lisa Sennerby Forsse presenterade sig som rektor för Sveriges Lantbruksuniversitet samt ordförande i Regeringens vetenskapliga råd för klimatfrågor. Hon inledde därefter med att konstatera att det är svårt att få ett svenskt perspektiv på klimatfrågorna.

Därefter redogjorde hon för Regeringens klimatpolitiska arbete som går ut på att arbeta intensivt och fokusera på klimatfrågorna. Man har utöver det vetenskapliga rådet tillsatt en parlamentarisk beredning och en kommission för hållbar utveckling.

Det vetenskapliga rådets uppgift är att arbeta fram underlag till den parlamentariska beredningen vars uppgift det är att diskutera fram en klimatstrategi senast 2008.

Vetenskapliga rådet använder sig utav IPCCs rapporter. Deras huvuduppgift är att identifiera mål för svensk klimatpolitik, dels i Europa dels i världen som helhet.

Sennerby Forsse redogjorde för det vetenskapliga rådets arbete och berättade att det arbetar med framtidsscenarier baserade på kraftiga förändringar i klimatet som kommer att påverka väder och livsmedel. Redan idag är påverkan så stor att vår tid ibland kallas den antropogena eran. Hon påminde om att det inte bara är koldioxidutsläppen som påverkar oss, utan även andra växthusgaser beredningens globala siffror visar att växthuseffekten till största del orsakas av följande ämnen:

- Koldioxid, 63%
- Metan, 15%
- Klorfluorkarboner, 14%
- Lustgas, 4%

Därefter redogjorde Sennerby Forsse för trender i utsläpp, utsläppen av växthusgaser har till exempel ökat med 70 % sedan 1970. De förutspås öka med 25-90 % till år 2030 i frånvaron av nya styrmedel och åtgärder. Den snabbaste ökningen av utsläpp kommer från vägtransporter samt elproduktion. En ny trend under senare år är också att andelen kol i världens energitillförsel ökat.

Men politiken för klimat, energi, och hållbar utveckling har haft effekt genom minskade utsläpp i flera länder, vilket dock inte har vägt upp de globala ökningarna av utsläppen.

EU:s långsiktiga temperaturmål kräver därför väldigt låga stabiliseringsnivåer av växthusgaskoncentrationen till 2030.

Åtgärder under de närmaste decennierna är således viktiga för att stoppa en långsiktig global temperaturökning och de effekter en sådan väntas ha.

Lisa Sennerby Forsse fortsatte med att redovisa vilka sektorer som står för de största utsläppen. I fallande ordning är det energiförsörjning, bostäder och service, industri, jordbruk och därefter transporter. I Sverige är det industrin, nationella transporter, energiförsörjning och därefter avfallshantering som står för utsläppen.

Vad kan och bör vi då göra idag och i framtiden undrade Lisa Sennerby Forsse?

Inom energiförsörjningssektorn kan vi redan nu nyttja säkrare och effektivare tillförsel och distributionskedjor, byta bort kol mot gas, använda förnybara värme- och kraftkällor samt utnyttja kärnkraft till fullo.

Före 2030 bör det finnas möjlighet till avskiljning och lagring av koldioxid för elproduktion med gas, biomassa eller kol. Det bör också finnas vidareutvecklad förnybar energi och vidareutvecklad kärnkraft.

Inom transportsektorn finns redan nu mer bränslesnåla fordon, hybridfordon, renare dieselfordon och biodrivmedel. Vi kan också flytta trafik till järnvägen och kollektivtrafiken menar Sennerby Forsse. Därutöver kan den fysiska planeringen och Trafikplaneringen bli bättre.

År 2030 bör vi kunna nyttja andra generationens drivmedel, effektivare flygtransporter och vidareutvecklade el- och hybridfordon med kraftfullare och mer tillförlitliga batterier

Lisa Sennerby Forsse fortsatte därefter med att berätta vad som kan göras redan nu, och vad som kan väntas innan 2030 i en rad sektorer:

Bostäder

Redan idag kan vi använda effektivare belysningsalternativ och dagsljusinsläpp, effektivare värme- och kylanläggningar, bättre isolering, aktiv och passiv solenergi, och en bättre återvinning av fluorerade gaser. År 2030 bör vi kunna använda integrerad utformning av kommersiella byggnader med teknik där intelligenta mätare medger återkoppling och kontroll och inbyggd solcellsteknik i byggnader.

Industri

Även inom industrin finns förbättringar att göra redan nu kan vi nyttja effektivare elutrustning för slutanvändare, återvinning av värme och kraft, återanvändning och substitution av material, kontroll av utsläpp och processspecifika tekniker. År 2030 kan vi vänta oss en vidareutvecklad energieffektivitet, CCS-teknik för cement, ammoniak och stålproduktion och inerta elektroder för aluminiumbearbetning.

Jordbruk

Inom jordbruket finns redan idag möjligheten att förvalta jordbruksmark för att öka kolbindningen, återställa brukad torvmark och att använda bättre tekniker och utsäde för livsmedelsproduktion, boskapsuppfödning och gödselhantering (N₂O), energigrödor som kan leda till klimatneutral produktion. Innan 2030 bör vi ha hittat klimatneutrala metoder för jordbruksdrift såsom odling och boskapsuppfödning. Det är viktigt eftersom marken kommer att behövas till odling av biobränslen. Vi kommer också att ha vidareutvecklade grödor som är bättre anpassade till klimatförhållanden och genom exempelvis genmanipulation ha en förbättrad avkastning av grödor för olika behov inklusive energiråvara.

Skog:

Skogsplantering, återbeskogning, skogsförvaltning, minskad avskogning, produktionshöjande skogsskötselåtgärder, bättre utnyttjande av olika skogsprodukter inkl bioenergi. År 2030 kan det finnas förädlade träsorter som ökar produktion av biomassa och bindning av koldioxid, bättre tekniker för fjärranalys av potentialen för koldioxidbindning i skog och mark och mer framgångsrik bekämpning av illegal skogsavverkning.

Avfall:

Utvinning av deponigas, avfallsförbränning med utnyttjande av energin, kompostering av organiskt avfall och kontrollerad behandling av avloppsvatten, återvinning och minimering av avfall och biofilter som genererar energiråvara. År 2030 kan det finnas vidareutveckling av biotäckning och biofilter för att optimera oxideringen av metan.

Sennerby Forsse fortsatte att redogöra för andra angelägna åtgärder som kunnat minska människoskapade utsläpp rejält, såsom:

- Sätta pris på utsläppen
- Mer bränslesnåla fordon / kollektivtrafik
- Främja teknisk utveckling /-överföring
- Ökat stöd till klimatrelaterad forskning
- Långsiktighet i politiska beslut
- Identifiera och lösa målkonflikter. 16 miljömål fastslagna av regeringen som inte får krocka med klimatmålen,
- Finna synergier mellan samlade åtgärder – hållbar utveckling och klimatpolitik.

Lisa Sennerby Forsse menar att det är viktigt att Sverige blir ännu bättre på att få ut den miljöteknik vi redan är väldigt bra på i världen.

Därefter styrde Sennerby Forsse samtalet till att handla om drivmedel. Hon tog upp problematiken med att det krävs stora arealer för att odla ersättande drivmedel. IEA beräknar exempelvis att det skulle krävas 20 % av jordbruksarealen för att minska 5 % av bensin- och dieselförbrukningen. Då tror Sennerby Forsse mer på potentialen i sockerrörsproduktion som inte är inräknat i siffrorna.

Nästa steg är att ta vara på annan råvara och annan landyta som cellulosa (skogsrester och jordbruksrester). Sammantaget bedömer IEA att det till någon gång mellan 2050-2100 går att ersätta minst 1/3 del av transportbränslen med bioenergi.

Sennerby Forsse fortsatte att redogöra för de förnyelsebara drivmedel som kan tänkas vara en del i lösningen:

- Etanol – främst Brasilien och USA
- RME – främst Europa
- Agrodiesel 15
- Biogas
- Vätgas

Det är den första generationens drivmedel som är den snabbaste vägen att bryta oljeberoendet, oftast är det etanol från sockerrika växter som diskuteras. På sikt kommer andra generationens drivmedel med FT-teknik som ger syntetisk diesel och bensin, metanol, DME, metan och etanol att ta över. Likaså kommer drivmedel med en hög energiverkningsgrad och cellulosa som råvarubas, el-, elhybrids- och bränslecellsfordon att vara aktuella.

Men det är inte bara i Sverige som forskningen pågår, det finns just nu flera lovande projekt runt om i världen. I EU pågår ”The BiomassAction Plan” som syftar till öka och koordinera nationella regler och avtal kring ökad användning av biomassa från skog, jordbruk och avfall. EU har också i sitt sjunde ramprogram för forskning förstärkt satsningarna på forskning om bioenergi. I USA håller DOE och USDA i ett projekt om att koordinera FoU-program om bioenergi, etanol och biobaserade plaster från majs.

Vidare berättar Sennerby Forsse om att EU har två olika styrmedel för att kontrollera energipolitiken, de har skärpt tilldelningen av utsläppsrätter för att sänka utsläppen i handelssystemen. De har även strategier för att skydda elintensiva industrier mot konkurrens från regioner som saknar klimatpolitik.

Internationellt sett menar Sennerby Forsse att alla måste inse att klimatproblemet är globalt och att inget enskilt land ensamt kan kontrollera effekten på klimatet. Åtgärder måste vidtas av alla länder. Globalt sett är fördelningen av ansvaret i frågan problematiskt, men här menar Sennerby Forsse att Sverige kan vara en god förebild och gott exempel för andra.

”Jag tror att många blommor kommer blomma under de första åren, men efter hand kommer marknaden att utvisa vilka av dessa blommor som blir perenna. Andra generationens drivmedel (som bygger på cellulosa) kommer att bli mycket intressanta”, sade Sennerby Forsse.

Sverige har fantastiska naturresurser och är långt framme inom utveckling av miljöteknik. Klimatfrågorna är globala och berör alla och inom fordonssektorn kommer den andra generationens drivmedel ge effektivare och mindre klimatpåverkande transporter. Inom de närmaste åren kommer vi att se en mångfald av olika alternativa bränslen, och därefter kommer marknaden avgöra vilka som blir bestående, avslutade hon.

Ulf Perbo

Ulf Perbo inledde sin del av samtalet med att konstatera att alla egentligen är överens om den första och andra av FNs rapporter, men att meningarna om den tredje går isär.

Inom fordonsindustrin så accepterar man klimatpolitiken, och det är därför det händer så otroligt mycket nu. Det är en sak att vara aktivist och skicka ut pressreleaser men det är en helt annan sak att faktiskt sitta i företagen och fatta de avgörande besluten, sade Perbo.

Därefter visade Perbo bilder över hur vårt resande ser ut och berättade att alla åtgärder måste ske på bilsidan eftersom resandet sker med bil. Likadant är det enligt Perbo på godssidan. Det är viktigt att lösningarna finns inom sektorerna.

Han fortsatte med att redogöra för att de största utsläppen av växthusgaser kommer ifrån den tunga trafiken, medan de på personbilssidan minskar.

Med anledning av det frågade han sig om det verkligen är vettigt att klumpa ihop alla transporter i begreppet *transportsektorn*, då det faktiskt inte går att jämföra en transport av timmerlass med att hämta barnen på dagis. Dessutom påpekade Perbo att alla lönsamma kollektiva linjer redan finns och är fullsatta. Rent teoretisk är det också en nackdel att åka buss, för om beläggningen ökar blir bussarna tomma. Perbo menar att det även här är viktigt att lösa problemen inom bilsektorn, där det händer mycket för tillfället med hybrider, ren diesel och så vidare.

Ulf Perbo fortsatte med att berätta vi måste räkna med att åtminstone fram till 2040 behöva vidta åtgärder med en prislapp på 40 öre per kilo koldioxid om vi vill klara klimatmålen.

Tyvärr finns det många dyra förslag, som kräver höga skatter, men väldigt få konkreta förslag som kostar mindre eller ingenting alls att genomföra, sade Perbo.

I detta avseende menar Perbo att det finns en stor konflikt mellan folket och klimateliten, och i detta avseende tillhör BIL Sweden folket, eller kanske folkbilismen. Därefter visade Ulf Perbo ett filmklipp som visade att Sverige har koll på sina utsläpp och faktiskt gör rätt mycket.

Det har den senaste tiden gjorts flera undersökningar som visar att det svenska folket tröttnat på höga bensinskatter. När Aftonbladet frågade om koldioxidskatten bör höjas svarade 83% att den redan är för hög. Nordea genomförde en stor familjeundersökning som visade att det som vi oroar oss mest över, rent ekonomiskt, är bensinskatten. När Lunarstorm frågade ungdomar vad de skulle göra om de var statsminister svarade 17% att de skulle göra bensinen billigare.

Ett annat exempel på reaktionerna mot de höga bensinskatterna är Bensinskatteuppror.se där två skäggiga farbröder med en ovanligt ful hemsida lyckades få ihop över en miljon underskrifter för sänkt bensinskatt. Det så kallade Klimatupproret var inte ens i närheten.

Ulf Perbo fortsatte visa exempel genom att berätta om miljöpartiets interna valanalys som visade att en bidragande orsak till deras dåliga valresultat var att de norr om Dalälven framstälts som onda bensinskattehöjare.

Perbo menar att vi har världens mest splittrade koldioxidskatt eftersom flygresor och industri knappast beskattas alls medan privatbilister tvingas betala mest i världen. Bensinskatten är den högsta och mest impopulära skatten vi har, sade han.

Bilismen är fossildriven vilket vi måste komma ifrån, men vi behöver bilismen sade Perbo. Idag undviker vi de billiga och enkla åtgärderna samtidigt som vi favoriserar de dyra som drabbar bilisterna. Vi måste se upp för det folkliga motståndet, det kan hända att många propagerar för högre trafikskatter, men ytterst få stödjer egentligen den tredje FN-rapporten, avslutade Ulf Perbo.